

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 495/2026
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Челебића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К-275/24 од 10.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 60/26 од 13.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Челебића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К-275/24 од 10.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 60/26 од 13.02.2026. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 4К-275/24 од 10.10.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 0,62 грама биљке „Cannabis sativa“ зване „конопла“. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан и да надокнади трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Параћину и Основном суду у Параћину, а о чијем износу ће суд одлучивати посебним решењем након правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 60/26 од 13.02.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину и браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Челебића, па је потврђена пресуда Основног суда у Параћину 4К-275/24 од 10.10.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Јован Челебић поднео је захтев за заштиту законитости само против другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 60/26 од 13.02.2026. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају обе правноснажне пресуде у осуђујућем делу, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 60/26 од 13.02.2026. године и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се правноснажна осуђујућа пресуда заснива на незаконито прибављеном доказу и то на потврди о привремено одузетим предметима. Као разлог незаконитости потврде о привремено одузетим предметима, бранилац истиче да је наведена потврда резултат незаконито извршене доказне радње претресања стана од стране овлашћених службених лица полиције која је извршена противно наредби о претресању која је издата од стране судије за претходни поступак, будући да је наредба гласила на сасвим другу адресу од адресе на којој је спорни претрес извршен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер је потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ у Јагодини, ПС Ћуприја, Одсек за сузбијање криминала број 34094/2024 од

20.06.2024. године резултат законито спроведене доказне радње привремено одузимање предмета, тако да и по начину прибављања и по својој садржини представља законит доказ и на истој се може заснивати пресуда. Наиме, наведена потврда садржи све податке прописане одредбом члана 150. став 1. ЗКП и то опис предмета који су одузети од окривљеног, податке о окривљеном АА од кога су предмети одузети, место где су исти пронађени, као и својство и потпис лица које радњу спроводи, а потврду је без примедби потписао АА.

Поред тога, исти наводи захтева, везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и незаконитост извршене доказне радње претресања стана од стране овлашћених службених лица полиције, били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Челебића, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Параћину 4К-275/24 од 10.10.2025. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 ставови четврти, пети и шести и на страни 4 став први другостепене пресуде Кж1 60/26 од 13.02.2026. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека побијане пресуде неразумљива. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су разлози побијане пресуде противречни изреци, те да у образложењима побијаних пресуда нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а и они разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни сами себи.

Имајући у виду да битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Челебића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић